

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/101/2013
Identifikačné číslo spisu:	5010200501
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5010200501.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľov: 1/ Žiarec, poľnohospodárske družstvo, so sídlom Tvrdošín, IČO: 00 191 175, právne zastúpený Mgr. Igorom Paliderom, advokátom, AK so sídlom Zubrohľava 215, 2/ Ing. Z. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., proti odporcovi: Okresný úrad Tvrdošín, so sídlom Medvedzie 254, Tvrdošín (predtým Správa katastra Tvrdošín), za účasti vedľajších účastníkov konania na strane odporcu 1/ Ing. F. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., 2/ S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V 1147/2004 zo dňa 26.04.2010, na odvolanie navrhovateľa 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 23Sp/35/2010-454 zo dňa 22. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 23Sp/35/2010 - 454 zo dňa 22. apríla 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 23Sp/35/2010-454 zo dňa 22. apríla 2013 Krajský súd v Žiline potvrdil rozhodnutie Správy katastra Tvrdošín č. V 1147/2004 zo dňa 26.04.2010, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 29. decembra 2004 medzi účastníkmi - Poľnohospodárskym družstvom ŽIAREC, so sídlom v Tvrdošíne, ako predávajúcim a Ing. Z. L. ako kupujúcim, týkajúcej sa prevodu vlastníckeho práva k pozemkom C-KN p. č. 12169/6 zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m² a C-KN p. č. 12169/28, zastavané plochy a nádvoria o výmere 229 m², k. ú. Q., vytvoreným geometrickým plánom č. 148/2004 zo dňa 27.12.2004 z pozemku, pozemno-knižná parcela č. 7126, evidovaného pôvodne v PKN vložke č. 287, k.ú. I., v celosti. Odporca v odôvodnení uviedol, že proti jeho pôvodnému rozhodnutiu o povolení vkladu prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal vo veci protest prokurátora, ktorému Katastrálny úrad v Žiline pod č. Vo-14/2008-Št (Pd) zo dňa 28.05.2008 vyhovel, právoplatné rozhodnutie správy katastra zrušil a vec vrátil Správe katastra Tvrdošín na ďalšie konanie. Proti tomuto rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ 1/ a odvolací orgán Úrad geodézie, kartografie a katastra SR potvrdil rozhodnutie

Katastrálneho úradu v Žiline pod č. LPO-4292/2008/SI zo dňa 28.07.2008. Správa katastra Tvrdošín dňa 8.4.2009 návrh na vklad vlastníckeho práva zamietla, na odvolanie účastníka konania na strane kupujúceho Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 23Sp/63/2009-30 zo dňa 12.11.2009 rozhodnutie Správy katastra Tvrdošín zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. V ňom odporca posudzoval predloženú kúpnu zmluvu v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona, a to najmä možnosť prevodcu nakladať s pozemkami, ktoré sú predmetom prevodu, pričom dospel k záveru, že oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou bolo spochybnené a z výsledkov dokazovania vo vkladovom konaní nebolo preukázané vlastnícke právo predávajúceho, navyše jeho oprávnenie nakladať s nehnuteľnosťou je s poukazom na § 5 ods. 3 zákona 229/1991 Zb. obmedzené.

Krajský súd uznesením pod č. k. 23Sp/35/2010-374 zo dňa 08.08.2011 pripustil do konania na strane odporcu ako vedľajších účastníkov konania Ing. F. I. a S. P..

Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu v zmysle § 250l a nasl. O.s.p., pričom zistil, že napadnuté rozhodnutie je zákonné a preto ho podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil z nasledujúcich dôvodov:

Krajský súd v Žiline zistil, že v predmetnej veci týkajúcej sa PK p. č. 7126 v protokole 287 k. ú. I. boli vydané Obvodným pozemkovým úradom nasledovné reštitučné rozhodnutia: č. k. ROK 194-1-A1/1995, ktoré dodnes nebolo zrušené a ktorým bolo rozhodnuté o vydaní nehnuteľnosti oprávneným osobám vo vzťahu k protokolu č. 1 a č. 287 mimo zastavaných plôch a iných nehnuteľností, ktoré pre zákonné prekážky nebolo možné pôvodným vlastníkom vydať, č. ROK 194-1-C1/1995, ktorým bolo navrátené vlastníctvo pôvodným vlastníkom a dodnes nebolo zrušené, č. k. ROK 194-1-B1/1995, ktorým správny orgán nepriznal oprávneným osobám vlastnícke práva k nehnuteľnostiam z dôvodu zákonných prekážok, ale toto rozhodnutie v rámci mimo odvolacieho konania Krajský úrad v Žiline rozhodnutím č. k. OPPLH 97/11498/150-15C z 23.12.1997 zrušil a Ministerstvo pôdohospodárstva SR toto rozhodnutie rozhodnutím č. 598/98-430/2 zo dňa 05.02.1998 potvrdilo a odvolanie zamietlo.

Krajský súd ďalej citoval ustanovenia § 31 ods. 1, § 30 ods. 5 písm. a) Katastrálneho zákona (účinného ku dňu 26.04.2010) a § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej len zákon č. 229/1991 Zb.) a uviedol, že sa stotožňuje s podstatnými dôvodmi rozhodnutia odporcu, ktorý správne skúmal či predávajúci má právo nakladať s nehnuteľnosťou, ktorá je predmetom kúpnych zmlúv. Ďalej poukázal na to, že ak vlastnícke právo predávajúceho nie je zapísané na liste vlastníctva, v zmysle § 30 ods. 5 Katastrálneho zákona prílohou k návrhu na vklad je verejná listina alebo iná listina, ktorá potvrdzuje jeho právo k nehnuteľnosti. PK parcela 7126 zapísaná pod radovým číslom 17 v PK protokole 287 (z ktorej boli vytvorené C-KN parcely, ktoré sú predmetom kúpnych zmlúv) v súčasnej dobe ako celok nie je identifikovaná v C-KN stave, t j. nie je na takúto nehnuteľnosť založený list vlastníctva. Existujú však tzv. hluché listy vlastníctva bez vymedzenia majetkovej podstaty, ktoré v poznámke uvádzajú protokol č. 287. List vlastníctva č. XXXX v poznámke uvádza pozemky v k. ú. Y. zapísané v listine z 819/94, okrem iného aj v PK vložke 287 pre navrhovateľa a LV č. XXX k. ú. Q. uvádza v časti D tzv. hluchého listu vlastníctva pozemky zapísané v pozemnoknižnej vložke 287 k. ú. I. okrem iného i časť radového čísla 17. Tento LV je založený na jednotlivé fyzické osoby - podielnikov pozemkového spoločenstva. Zo strany navrhovateľa preto bolo potrebné, aby doložil k návrhu na vklad listinu preukazujúcu jeho vlastnícke právo. Túto podmienku by spĺňalo právoplatné reštitučné rozhodnutie o tom, že predmetná nehnuteľnosť nebola vydaná reštituentom z dôvodu zákonnej prekážky, preto zostala vo vlastníctve navrhovateľa ako povinnej osoby. V konaní pritom bolo zistené, že jednotlivými spoluvlastníkmi Pozemkového spoločenstva Tvrdošín bol uplatnený reštitučný nárok aj na vydanie PK p. č. 7126 a vo vzťahu k predmetnej parcele doposiaľ nebolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým by sa ukončilo toto reštitučné konanie. Poľnohospodárske družstvo teda do ukončenia reštitučného konania právoplatným rozhodnutím nemôže disponovať s predmetom reštitučného konania a každý prevod vlastníckeho práva uskutočnený v priebehu reštitučného konania je zo zákona absolútne neplatný.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že napadnuté rozhodnutie Správy katastra Tvrdošín,

t. j. zamietnutie návrhu na vklad vlastníckeho práva k pozemku špecifikovaného v predmetnej kúpnej zmluve, je vecne správne. Správa katastra nie je kompetentná posudzovať hmotnoprávne podmienky pre rozhodnutie v reštitučnom konaní ani prejudiciálne, a rovnako nemôže prerušiť katastrálne konanie do rozhodnutia v reštitučnom konaní, pretože zmluva bola uzavretá skôr, ako bolo vydané reštitučné rozhodnutie a teda je absolútne neplatná od počiatku a nemôže konvalidovať ani po vydaní reštitučného rozhodnutia.

Za dôvodnú nepovažoval súd ani námietku, že predávajúci mohol predmetnú nehnuteľnosť odpredať, pretože je zastavaná, čo je titulom na zachovanie vlastníckeho práva navrhovateľa, pretože podľa názoru krajského súdu predpokladom na zachovanie vlastníckeho práva je skutočnosť, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania o reštitúcii, neboli vydané, o čom musí byť rozhodnuté individuálnym správnym aktom vydaným kompetentným správnym orgánom.

K námietke, že rozhodnutie je nezákonné preto, lebo nebol dodržaný procesný postup pri rozhodovaní o proteste prokurátora, a to najmä dodržania lehôt v zmysle zákona č. 153/2001 Z.z., krajský súd uviedol, že z pripojeného správneho spisu vyplýva, že protest prokurátora bol podaný 09.02.2008 pod č. Pd 8/08-5. Z rozhodnutia Katastrálneho úradu v Žiline Vo-14/2008-Št (Pd) zo dňa 28.06.2008 súd zistil, že Katastrálny úrad v Žiline vyhovel protestu prokurátora a právoplatné rozhodnutie Správy katastra Tvrdošín V 1147/04 o povolení vkladu vlastníckeho práva zrušil a vec vrátil Správe katastra Tvrdošín na ďalšie konanie. Proti rozhodnutiu Katastrálneho úradu v Žiline bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol Úrad geodézie a kartografie a katastra Slovenskej republiky dňa 05.08.2008, pričom lehota na vydanie rozhodnutia v zmysle § 27 ods. 1 písm. c) zákona č. 153/2011 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania rozhodnutia o proteste, sa spravuje všeobecným predpisom Zákonom o správnom konaní. Lehota 30 dní na rozhodnutie o proteste prokurátora, upravená v § 26 ods. 5 Zákona o prokuratúre sa vzťahuje na vydanie rozhodnutia o tomto proteste, či už orgánom, ktorému bol protest doručený alebo nadriadeným orgánom, ak orgán, ktorému bol protest doručený mu nevyhovel. V danom prípade sa vzťahovala na vydanie rozhodnutia Katastrálnym úradom v Žiline a plynula od predloženia protestu na rozhodnutie tomuto orgánu. Ku dňu vydania rozhodnutia o tomto proteste však platilo znenie ust. § 27 ods. 3 Zákona o prokuratúre tak, že ak bezprostredne nadriadený dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v ods. 1 písm. a) nerozhodne o proteste prokurátora v lehote uvedenej v § 26 ods. 5, na účely osobitného zákona sa má za to, že protestu nevyhovel. Na túto dikciu poukazujú navrhovatelia s tým, že nastala fikcia vydania rozhodnutia o nevydaní protestu prokurátora, keďže lehota 30 dní zo strany katastrálneho úradu nebola zachovaná. Krajský súd uvádza, že nedodržanie tejto lehoty nemá za následok vydanie tzv. fiktívneho rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, ktoré by vylučovalo ďalej vydať rozhodnutie, ktorým bude vyhovené tomuto protestu. Fikcia, že protestu prokurátora sa nevyhovelo nastane len na účely osobitného zákona, ktorý je v zmysle poznámky (hore 20) v § 27 ods. 3 Zákona o prokuratúre, v ust. § 250b ods. 3 O.s.p. Uvedené ustanovenie umožňuje prejednať rozhodnutie správneho orgánu, ktoré nebolo doručené účastníkovi, v trojročnej lehote od jeho vydania. V danom prípade sa lehota troch rokov začne počítať od prvého dňa po ukončení 30 dňovej lehoty, v ktorej mal nadriadený orgán vydať rozhodnutie o proteste prokurátora. Teda v žiadnom prípade nedodržaním tejto lehoty nedochádza k vydaniu fiktívneho rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, ale uvedené má len dopad na počítanie lehoty podľa § 250b ods. 3 O.s.p. Prípadné nedodržanie tejto lehoty nevyklučuje, aby nadriadený orgán aj po jej uplynutí vydal rozhodnutie, ktorým protestu prokurátora vyhovie. Preto táto námietka je v celom rozsahu nedôvodná.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutie odporcu a vec mu vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, príp. aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Namietal, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú dané odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Majú za to, že súd nevyhodnotil správne dosah tzv. blokačného ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. a súvisiacej právnej úpravy zakotvenej v § 11 ods. 1

písm. d/ citovaného zákona.

Podľa názoru odvolateľov právna veta súdom citovaného blokačného ustanovenia sa uplatňuje len na nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom vydania oprávnenej osobe. Podľa ustálených výkladových pravidiel ako aj súdna praxe: „Ak by došlo k prevodu nehnuteľnosti, ktorú nemožno vydať oprávnenej osobe pre zákonné prekážky (napr. § 11), takýto prevod neodporuje zákonu. (Jozef Gaisbacher - Základy pozemkového práva - str. 78 ods. 3 posledná veta - vysvetlivky k § 5). Za tohto stavu pre rozhodnutie vo veci bolo potrebné zo strany súdu ustáliť, či sa na daný pozemok vzťahuje zákonná prekážka pre jeho vydanie. V danom prípade boli predložené a súčasťou spisu správneho orgánu a súdu sa stali listinné dôkazy, ktoré preukazujú faktický charakter predmetného pozemku C-KN parc. č. 12169/6 a č. 12169/28 k.ú. Q., že ide nesporne o zastavané plochy a nádvoría. V prílohe pripojený GP č. 148/2004 zo dňa 27.12.2004 preukazuje, že na predmetnom pozemku je umiestnená chata vo vlastníctve navrhovateľa, čo nie je medzi účastníkmi sporné a tak to mal aj vo svojom rozhodovaní posudzovať správny orgán aj Krajský súd Žilina, čo obaja opomenuli.

Namietali tiež posúdenie rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 191-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, ktoré podľa ich názoru mohlo byť zákonne zrušené len v preskúmvacom konaní súdom a nie rozhodnutím Krajského úradu v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997, ktoré bolo následne potvrdené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998. Ak Krajský úrad Žilina, odbor PPLH, Ministerstvo pôdohospodárstva konali podľa § 65-68 zákona č. 71/167 Zb. o správnom konaní v platnom znení, prekročili tým svoje zákonné kompetencie a ide teda o nulité rozhodnutie so všetkými dôsledkami.

Krajský súd v Žiline takisto nesprávne posúdil dôsledky dodržania lehôt pri rozhodovaní o proteste prokurátora; jeho záver, že fikcia nevyhovenia protestu prokurátora nastáva len na účely osobitného zákona, ktorým je ust. § 250b ods. 3 O.s.p. považujú za nesprávny.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že trvá na svojom rozhodnutí, ktoré považuje za zákonné a navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

K odvolaniu sa vyjadrili aj vedľajší účastníci, ktorí navrhli napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Poukázali na skutočnosť, že nie je zrejmé, o ktorej časti pôvodnej pozemkníckej parcely č. 7201, zapísanej v PKV č. 287 k.ú. I., bolo už právoplatne rozhodnuté v reštitučnom konaní a o ktorej musí byť ešte vydané rozhodnutie. Predmetom konania je pozemok, ktorý nijakým právnym titulom neprešiel do vlastníctva štátu ani do vlastníctva inej právnickej osoby, čo znamená, že vlastníctvo zostalo zachované pôvodným vlastníkom. Poukázali tiež na právny názor vyslovený v náleze Ústavného súdu II. ÚS 348/08-42, a tiež na rozhodnutia najvyššieho súdu v obdobných veciach (8Sžo/13/2010, 8Sžo/383/2009), v ktorých boli listiny, ktorými malo byť preukázané vlastnícke právo predávajúceho, vyhodnotené ako neúplné a nezrozumiteľné. Za najpodstatnejšie preto považujú, že predávajúci nemal právo predmetné nehnuteľnosti predávať, pretože nebol vlastníkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu, rozhodnutie odporcu ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom napadnuté rozhodnutie odporcu skúmal najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľov uvedenými v opravnom prostriedku a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s O.s.p.) vec prejednal, pričom senát odvolacieho súdu jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech.

Vo veci rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.

júla 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 8 písm. e/ zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy sa zrušujú správy katastra. V zmysle § 9 citovaného zákona pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja. Nakoľko pôvodne žalovaný správny orgán zanikol a stratil tým aj spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania, účastníkom na strane odporcu sa stal Okresný úrad Tvrdošín z titulu zákonných zmien, s ktorým bude naďalej konané. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spojení s § 250I ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Navyše obdobná vec už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, preto odvolací súd v tejto veci podľa § 250ja ods. 7 O.s.p. poukazuje na rozhodnutie sp. zn. 10 Sžr/102/2014 zo dňa 30. júla 2014, v odôvodnení ktorého je uvedený:

„Z vykonaných dôkazov je nepochybné, vo vzťahu k pozemnoknižnej p.č. 7201, evidovanej pôvodne v PKN č. 287, k.ú. I., (z ktorej bola vytvorená C-KN parcela, ktorá je predmetom kúpnej zmluvy, pozemok C-KN parc. č. 12149/13, k.ú. Q.), že v súčasnej dobe ako celok nie je identifikovaná v C-KN stave, vo vzťahu ku ktorej bol návrh na vklad vlastníckeho práva zamietnutý, ktoré rozhodnutie je predmetom prieskumu pred súdom, že vo vzťahu k tomuto PKN pozemku prebiehali viaceré reštitučné konania.

V reštitučnom konaní sa rozhodovalo vo vzťahu k PK p. č. 7201 jednak k tej časti, ktorá bola zastavaná a podielnikom sa nepriznalo vlastnícke právo z konkrétnych zákonných dôvodov a jednak k tej časti, ktorá zastavaná nebola a v tejto časti sa podielnikom vlastnícke právo priznalo in natura.

Rozhodnutie, ktoré riešilo tú časť, ktorá bola zastavaná, bolo rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995, ktoré sa týkalo tiež časti PK p. č. 7201.

Rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995 a č. 194-1-C1/1995 zo dňa 24. januára 1995 neriešili tú časť PK p. č. 7201, ktorá bola zastavaná.

Čo sa týka námietok odvolateľov týkajúcich sa otázky právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, právoplatného dňa 27. februára 1995, tak v danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu sa bolo potrebné vyjadriť, resp. zaujať právny názor k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, a to najmä vo vzťahu, či toto rozhodnutie zostalo právoplatné a vykonateľné alebo či toto rozhodnutie bolo zrušené v rámci mimo odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti udáva, že predmetné rozhodnutie - rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 bolo v rámci konania podľa §§ 65-68 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) preskúmanie rozhodnutia mimoodvolacieho konania zrušené rozhodnutím Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č.j. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 2007, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím

Ministerstva Pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. februára 1998. Tieto dve rozhodnutia nie je možné považovať za nulitné akty (vydané mimo kompetencie, resp. právomoci daných správnych orgánov), ako to uvádzajú odvolatelia vo svojich odvolaniach.

V danom prípade je nesporné, že podľa zákona č. 222/1996 Z.z. boli s účinnosťou ku dňu 24. júlu 1996 zrušené pozemkové úrady (teda aj Pozemkový úrad Dolný Kubín), pričom podľa § 12 a § 13 predmetného zákona pôsobnosť orgánov štátnej správy uvedených v § 12 vymedzená zákonmi a inými právnymi predpismi prešla dňom účinnosti tohto zákona na okresný úrad, ak ju tento v prílohe nezveruje krajskému úradu. Podľa ust. § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 222/1996 Z. z. krajský úrad vykonáva štátnu správu na jednotlivých úsekoch podľa prílohy tohto zákona, alebo ak to ustanoví osobitný zákon. Krajský úrad plní ďalej úlohy: vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni konajú okresné úrady alebo obce, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Následne v rámci svojej kompetencie v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 222/1996 Zb. MP SR rozhodnutie KU Žilina potvrdilo.

V danom prípade teda odvolací súd vyslovil názor, že bolo v plnej právomoci rozhodovať v rámci mimo odvolacieho konania (§ 65 - 68 zákona č. 71/1967 Zb., Správneho poriadku), a to vo vzťahu k príslušnému reštitučnému rozhodnutiu (rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194 I- B1/1995 zo dňa 24. januára 1995), a to Krajským úradom Žilina, odborom pozemkovým, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva s poukazom na ust. § 65 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko tento bol nadriadeným orgánom vo vzťahu k okresnému úradu, odboru pozemkovému, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, na ktorý prešli kompetencie v zmysle § 13 zákona č. 222/1996 Z.z. z Pozemkového úradu Dolný Kubín. Nebolo sporné, že proti rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-I-B 1/1995 nebol podaný opravný prostriedok. T. j. podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade bolo v plnej kompetencii Krajského úradu v Žiline a následne aj Ministerstva pôdohospodárstva SR rozhodovať v rámci mimoodvolacieho konania podľa ust. § 65 a nasl. Správneho poriadku, nakoľko je nepochybné, že na konanie podľa reštitučného zákona (zákona č. 229/1991 Zb.) sa vzťahuje Správny poriadok, generálne s výnimkou podávania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam obvodných pozemkových úradov podľa § 9 ods. 6 predmetného zákona.

Ďalej odvolací súd udáva, že keďže neexistuje právoplatné reštitučné rozhodnutie vo vzťahu k pozemku, ktorý je predmetom kúpnej zmluvy a na ktorý bol uplatnený reštitučný nárok, odporca rozhodol správne, ak návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu povinná osoba, resp. predávajúci nemohol platne previesť predmetný pozemok na kupujúcich s poukazom na ust. § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., ktorý hovorí o blokácii pozemkov, na ktoré je uplatnený reštitučný nárok. Predmetný prevod je tak v zmysle uvedeného ustanovenia absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť odporca aj súd musia prihliadať ex offio.

Odvolací súd pochybenie v konaní správneho orgánu ako i súdu prvého stupňa nezistil. Odvolacie dôvody neboli takého charakteru, že by mohli spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.“

Prevzaté dôvody platia v plnom rozsahu aj v prejednávanej veci s tým rozdielom, že ide o prevod vlastníckeho práva k iným nehnuteľnostiam - parcely C-KN č. 12169/6 zastavané plochy a nádvoría o výmere 36 m² a C-KN 12169/28, zastavané plochy a nádvoría o výmere 229 m², katastrálne územie Q., vytvorené geometrickým plánom č. 148/2004 z 27.12.2004 z pozemku, pozemnoknižná parcela č. 7126, evidovaného pôvodne v PKN vložke č. 287, k. ú. I., čo zakladá zhodu pri právnom posúdení. Odvolací súd sa stotožňuje s vyjadrením zúčastnených osôb, že v konaní bolo spochybnené právo predávajúceho nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, pretože jeho vlastníctvo nebolo jednoznačne preukázané. Navyše prevodu bráni aj ustanovenie § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., ktoré sa podľa názoru odvolacieho súdu vzťahuje na všetky nehnuteľnosti spadajúce do pôsobnosti cit. zákona až do právoplatného skončenia reštitučného konania. Odvolací súd sa stotožňuje aj s právnym posúdením námietky navrhovateľov, že neboli splnené zákonné podmienky pre vyhovieť protestu prokurátora pre

uplynutie zákonnej lehoty krajským súdom a v podrobnostiach odkazuje na jeho odôvodnenie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože odvolateľ nebol úspešný, odporca zo zákona nemá nárok na ich náhradu a zúčastneným osobám, ani navrhovateľovi 2/ trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.